

2) w art. 15 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) mają prawo, w ramach kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, wstępu do siedzib, obiektów i urzędzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających wyroby do obrotu, a także do siedzib, obiektów i urzędzeń zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic, oraz do:

- a) wizytowania obiektów handlowych, przemysłowych oraz magazynów,
- b) wizytowania miejsc pracy i innych obiektów, w których wyroby są oddawane do użytku,
- c) organizowania wyrwykowych kontroli na miejscu,
- d) pobierania próbek wyrobów oraz poddawania ich kontrolom i badaniom,
- e) żądania udostępnienia wszystkich niezbędnych informacji.”.

Art. 10. Wyroby podlegające obowiązkowej certyfikacji na znak bezpieczeństwa „B” i posiadające ten znak wydany na podstawie odrębnych przepisów,

wprowadzane do obrotu po dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, podlegają ocenie zgodności na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienionych tą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 12. Przepis art. 2a ustawy wymienionej w art. 8 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1653

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 2003 r.

w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych

Na podstawie art. 252 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) inne niż określone w ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, zwany dalej „Kodeksem celnym”, wypadki, w których należności celne są zwracane lub umarzane;
- 2) tryb i warunki dokonywania zwrotu lub umorzenia;
- 3) termin, w którym może być złożony wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych.

§ 2. Należności celne są zwracane lub umarzane, gdy:

- 1) po zwolnieniu towarów niekrajowych objętych procedurą celną odprawy czasowej, z całkowitym lub

częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, towary te zostały skradzione, a następnie odnalezione w stanie, w jakim znajdowały się w momencie kradzieży, przy czym nastąpiło to przed przewidywanym w pozwoleniu terminem zakończenia procedury odprawy czasowej;

- 2) towary, które ze względu na ich przeznaczenie zostały dopuszczone do obrotu z zastosowaniem środków taryfowych, o których mowa w art. 14 Kodeksu celnego, zostały skradzione, a następnie, nie później niż w okresie sześciu miesięcy, odnalezione w stanie, w jakim znajdowały się w momencie kradzieży;
- 3) niemożliwe jest otwarcie środka transportu, w którym znajdują się towary uprzednio dopuszczone do obrotu, i w związku z tym niemożliwe jest dokonanie jego rozładunku;
- 4) towary dopuszczone do obrotu zostały następnie objęte procedurą uszlachetnienia biernego, w celu bezpłatnego usunięcia przez dostawcę usterek występujących w towarze, a kontrahent zagraniczny zdecydował się na zatrzymanie towarów i organ celny, który wydał pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetnienia biernego, został o tym fakcie powiadomiony;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

- 5) po zwolnieniu towarów dopuszczonych do obrotu stwierdzono, że w momencie zwolnienia towarów obowiązywał zakaz posiadania, rozpowszechniania lub obrotu takimi towarami;
- 6) towary dopuszczone do obrotu zostały następnie, za zgodą dyrektora izby celnej właściwej miejscowo dla urzędu celnego, w którym zostały zarejestrowane należności celne, bezpłatnie przekazane:
- a) organizacjom społecznym lub jednostkom organizacyjnym statutowo powołanym do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, pod warunkiem że będą przeznaczone do nieodpłatnej dystrybucji wśród osób potrzebujących, o ile przedmiotem przekazania są towary pierwszej potrzeby,
- b) państwowym jednostkom organizacyjnym, gminom, organizacjom społecznym lub jednostkom organizacyjnym statutowo powołanym do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, pod warunkiem że będą przeznaczone do bezpłatnego rozdania ofiarom klęski żywiołowej lub katastrofy albo oddania do dyspozycji ofiarom klęsk żywiołowych lub katastrofy i pozostaną własnością tych jednostek;
- 7) towary zostały dostarczone odbiorcy wskutek pomyłki kontrahenta zagranicznego;
- 8) towary okazały się nieprzydatne do użytku, przewidzianego przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury celnej, z powodu oczywistej pomyłki w zamówieniu;
- 9) towary zostały dostarczone osobie korzystającej z procedury celnej po terminie dostawy przewidzianym w kontrakcie;
- 10) zastosowano retrospektywnie środki taryfowe, o których mowa w art. 13 § 3 pkt 2, 4 i 5 oraz w art. 14 § 2 Kodeksu celnego.
- § 3. 1. Zwrot lub umorzenie należności celnych, z zastrzeżeniem ust. 2, jest dopuszczalne w wypadkach, o których mowa w § 2 w:
- 1) pkt 2 — gdy kontyngent taryfowy na towary nie został wyczerpany;
- 2) pkt 4 — gdy kontrahent zagraniczny nie nadesłał produktu zamiennego;
- 3) pkt 6 lit. a — gdy organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej są uprawnione do korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190²¹ § 1 pkt 1 Kodeksu celnego;
- 4) pkt 6 lit. b — gdy państwowe jednostki organizacyjne, gminy, organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej są uprawnione do korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190²³ § 1 pkt 1 Kodeksu celnego;
- 5) pkt 3, 5 i 7—9 — gdy towary zostały wywiezione poza polski obszar celny lub zostało im nadane jedno z przeznaczeń celnych, o których mowa w art. 248 § 3 Kodeksu celnego;
- 6) pkt 7 i 8 — gdy towary zostały wywiezione poza polski obszar celny do kontrahenta zagranicznego lub do osoby przez niego wskazanej.
2. Zwrot lub umorzenie należności celnych jest dopuszczalne w wypadkach, gdy towary, o których mowa w § 2 pkt 1—9, nie zostały użyte lub sprzedane przed nadaniem im nowego przeznaczenia celnego.
- § 4. Należności celne mogą zostać umorzone w całości lub w części:
- 1) jeżeli nie ściągnięto ich w toku zakońzonego postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego;
- 2) w wypadku zawarcia układu z dłużnikiem w postępowaniu układowym, w granicach przewidzianych w układzie.
- § 5. 1. Wniosek o dokonanie zwrotu lub umorzenia należności celnych, zwany dalej „wnioskiem”, w wypadkach określonych w § 2 oraz w art. 246—248 Kodeksu celnego, powinien zostać sporządzony w dwóch egzemplarzach, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 252 § 2 Kodeksu celnego.
2. Wniosek o dokonanie umorzenia należności celnych, w całości lub w części, w wypadkach, o których mowa w § 4, powinien zostać sporządzony w dwóch egzemplarzach i zawierać w szczególności opis okoliczności uzasadniających wniosek. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające okoliczności w nim wskazane.
3. W wypadkach, o których mowa w § 4, umorzenie należności celnych może nastąpić również z urzędu.
4. Umorzenie należności celnych powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w takiej części, w jakiej zostały umorzone należności celne.
- § 6. 1. Należności celne są zwracane lub umarzane, w wypadkach, o których mowa w § 2, na pisemny wniosek dłużnika złożony przed upływem roku, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tych należnościach.
2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może ulec przedłużeniu, jeżeli dłużnik udowodni, że niezłożenie wniosku przed upływem roku od dnia powiadomienia go o tych należnościach było spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.
- § 7. 1. Wniosek powinien zostać złożony do dyrektora izby celnej za pośrednictwem naczelnika urzędu celnego, w którym zostały zarejestrowane należności celne.
2. Naczelnik urzędu celnego potwierdza przyjęcie wniosku na dwóch egzemplarzach, przy czym jeden egzemplarz zostaje zwrócony wnioskodawcy.

§ 8. 1. Jeżeli do sprawdzenia prawdziwości danych zawartych we wniosku oraz spełnienia wymogów określonych w § 2 i 3 oraz w art. 246 i 248 Kodeksu celnego konieczne jest przeprowadzenie oględzin towaru, dyrektor izby celnej, o którym mowa w § 7 ust. 1, występuje do naczelnika urzędu celnego właściwego ze względu na miejsce, w którym znajduje się towar, o przeprowadzenie tych oględzin.

2. Do wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć wnioski oraz inne dokumenty, niezbędne do sprawdzenia danych zawartych we wniosku.

§ 9. Naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na miejsce, w którym znajduje się towar, zwraca całość dokumentów, o których mowa w § 8 ust. 2, wraz z informacją o wyniku przeprowadzonych oględzin, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia, zgodnie z § 8 ust. 1.

§ 10. Decyzja w sprawie zwrotu lub umorzenia należności celnych powinna, w zależności od okoliczności sprawy, zawierać również:

- 1) dane pozwalające na identyfikację towarów, których dotyczy zarejestrowana kwota należności celnych;
- 2) określenie przeznaczenia celnego, które zostanie nadane towarom;
- 3) numer pozwolenia na zniszczenie towarów albo objęcie towarów procedurą składu celnego;
- 4) stwierdzenie, że decyzja została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez wnioskodawcę warunku wywozu towaru, jego zniszczenia, objęcia w celu powrotnego wywozu procedurą tranzytu, składu celnego lub wprowadzenia do wolnego obszaru celnego albo nieodpłatnego przekazania, o którym mowa w § 2 pkt 6;
- 5) określenie terminu na dopełnienie warunku, o którym mowa w pkt 4;
- 6) zastrzeżenie, że decyzja została wydana pod warunkiem dostarczenia przez wnioskodawcę do organu

celnego, o którym mowa w § 7 ust. 1, karty 1A i 3 dokumentu SAD albo protokołu zniszczenia, potwierdzających, że warunek ten został dopełniony;

7) określenie terminu na dopełnienie warunku, o którym mowa w pkt 6.

§ 11. Terminy na dopełnienie warunków, o których mowa w § 10 pkt 4 i 6, nie mogą przekroczyć 2 miesięcy od dnia doręczenia dłużnikowi decyzji o zwrocie lub umorzeniu należności celnych.

§ 12. W wypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1—3, 5—9 i w art. 248 Kodeksu celnego, do dnia wydania decyzji w sprawie zwrotu lub umorzenia należności celnych towar, którego dotyczy wnioski, nie może bez uprzedniej zgody dyrektora izby celnej, o którym mowa w § 7 ust. 1, zostać przekazany w inne miejsce niż to, które zostało wskazane we wniosku.

§ 13. Jeżeli przedmiotem wywozu, zniszczenia, objęcia w celu powrotnego wywozu procedurą tranzytu, składu celnego lub wprowadzenia do wolnego obszaru celnego albo nieodpłatnego przekazania, o którym mowa w § 2 pkt 6, jest towar stanowiący jedynie część ilości towaru uprzednio objętego zgłoszeniem celnym, zwrotowi lub umorzeniu podlega tylko kwota należności celnych przypadająca od tej części towaru.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1997 r. w sprawie określenia wypadków, w których należności celne przywózowe lub wywózowe są zwracane lub umarzone, oraz trybu i warunków dokonywania zwrotu lub umorzenia (Dz. U. Nr 158, poz. 1050, z 1999 r. Nr 36, poz. 342, z 2001 r. Nr 153, poz. 1748 oraz z 2002 r. Nr 43, poz. 377), zachowane w mocy na podstawie art. 4 ustawy z dnia 23 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie ustawy o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 120, poz. 1122).

1654

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 2003 r.

w sprawie zwolnienia obywateli niektórych państw z obowiązku posiadania wizy tranzytowej przy przejazdach przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu pojęcie „wiza wjazdowa i pobytowa” oznacza każde zezwolenie na wjazd

i pobyt wydane cudzoziemcowi przez właściwy organ państwa obcego, stwierdzone w formie pisemnej.

§ 2. 1. Obywateli Republiki Białoruś, Federacji Rosyjskiej i Ukrainy zwalnia się z obowiązku posiadania wizy tranzytowej przy przejazdach przez terytorium